

ПРОТОКОЛ

№ 542

гр. Пловдив, 30.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
и прокурора В. Ас. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно частно наказателно дело № 20235000600532 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:02 часа се явиха:

Обвиняемият А. Т. М. се явява лично, доведен от Ареста гр. П., и с **адв. М.**, редовно упълномощен.

За Апелативна прокуратура се явява **прокурор Я..**

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. М.: Моля да се даде ход на делото.

Обвиняемият А. М.: Да се даде ход на делото.

Съдът, след съвещание, намира, че няма процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото с прочитане на частната жалба на адв. М. – защитник на обв. А. М., срещу определението на Окръжен съд – Пловдив, постановено по ЧНД № 2446/2023 г. по описа на същия съд, с което съдът е взел спрямо него мярка за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**.

Съдебният акт се атакува, като незаконосъобразен, необоснован. Иска се неговата отмяна и определяне на по-лека мярка за неотклонение по

отношение на обвиняемия М..

На страните **се разясниха** правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Прокурорът: Няма да правя доказателствени искания. Нямам отводи към съдебния състав.

Адв. М.: Нямам искания за отводи към съдебния състав. Поддържам частната жалба. Нямам доказателствени искания.

Обвиняемият М.: Поддържам жалбата. Не възразявам този състав на съда да гледа делото. Нямам доказателствени искания.

Съдът, след съвещание и с оглед изявленията на страните, намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Прокурорът: Уважаеми апелативни съдии! Предлагам да потвърдите определението на окръжния съд, с което спрямо обвиняемия е взета мярка за неотклонение задържане под стража, и, съответно, частната жалба, като неоснователна, оставите без уважение.

Налице са всички условия и предпоставки, съгласно чл. 63 ал. 1 НПК, за определяне на такава мярка за неотклонение.

Спрямо обвиняемия е повдигнато обвинение по чл. 354а ал. 2 НК, което се явява тежко по смисъла на чл. 93 т. 7 от НК. Налице е обоснованото предположение или подозрение, че обвиняемият е осъществил деянието, за което му е повдигнато обвинение. Тук това обстоятелство най-много се атакува от защитата, доколкото е налице действително такова предположение или подозрение. Към настоящия момент етапът на разследване е такъв - в първоначална фаза. Тепърва ще се събират още доказателства и най-вече необходимото технологично време за изготвяне на ВДС, въз основа на проведените СРС. Но се иска технологично време за тяхното изготвяне. На този етап не е необходимо обвинението да е доказано по несъмнен и категоричен начин, каквото е изискването при постановяване на една осъдителна присъда. Интензитетът на доказване към момента е много по-малък и е достатъчно само основателното предположение. Естествено,

обвиняемият си има своя защитна позиция защо се е намирал на това място, защо се е насочил към буса - да му отваря вратата, но реализацията е извършена към този момент, преди той да достигне до наркотичното вещество, което се е намирало в буса. Както казах, след изготвяне на ВДС, нещата ще си дойдат на мястото откъм категоричност на доказване.

Относно втората предпоставка, съществуването на реална опасност от укриване или извършване на престъпление, съдът е приел, че са налице и двете, тъй като в случая е налице презумпцията на чл. 63 ал. 2 т. 1 пр. 2 НПК, когато тази опасност се презюмира. Освен ако доказателствата, събрани по делото, не сочат противното. В случая събраните доказателства не сочат на противното. Обвиняемият е осъждан 4 пъти през последните 4 години. Може да се каже, че вече има трайно установени престъпни навици, което го прави като личност със завишена степен на обществена опасност, каквото между другото е и деянието. С оглед на изложеното, моля да се произнесете, като потвърдите определението на ОС Пловдив.

Адв. М.: Госпожо Председател, господа съдии, господин прокурор! За пръв път се явявам на мярка. В интерес на истината смятам, че дотук изобщо не трябваше да се стига и това лице, затова съм си позволил да пиша, че е незаконна мярката, поради простата причина, че два пъти гледах съдебното производство и в нито един момент не намерих едно доказателство, което да сочи, че клиентът ми по някакъв начин е бил съпричастен към разпространение, към държане и към каквото и да било. Единственият проблем е, че в неподходящото време е бил на неподходящото място. Да, характеристикните му данни били лоши. Това не значи, че той по някакъв начин е извършил нещо лошо в конкретния случай. По цялото дело има приложени свидетелски показания, има приложени разпознавания, обиски. По никакъв начин не е открита никаква съпричастност от него към конкретното деяние. Да, в този момент ГД *** решили да правят реализацията. Държавното обвинение акцентира и държи да изтъкне факта, че има ВДС и по тях може да се докаже, че той имал някакво участие. Като пропускат факта, че се е върнал от чужбина в Б. на 01.11.2023 г., а операцията е от 20.11. Едва ли за такъв кратък период от време би могъл по някакъв начин да участва в осъществяването на това деяние. По безспорен начин е доказана собствеността на буса, който го ползва, но се изтъква факта, че

клиентът ми бил на място и избягал. Смятам, че ако аз бях на място и по някакъв начин знам как действа МВР /първо бият, после питат/ и когато са тежко въоръжени, маскирани, аз също бих избягал. Били осъществени издирвателни мероприятия, за да го намерят. Нищо подобно! Ако трябва, да докарам вуйчо му, който го е закарал при полицаите и е казал: „Ето го! Той бил тука, избягал преди малко!“ За неговата съпричастност разбирам единствено и само от постановлението на представителя на Окръжна прокуратура, който пише, че в съучастие с Трайчо Рангелов държал и т.н. Това е единственият документ, в който някъде е записано, че има някаква съпричастност към въпросното деяние. Когато има ВДС и от първо и от второ заседание, да, срокът е малък, но има ред и начин, по който да речем представителите, които експлоатират тези ВДС, могат с докладна записка да информират съда, че предвид ВДС и, че телефонът, иззет от лицето по някакъв начин протича по тези ВДС. Именно в тази връзка, че липсват всякакви доказателства, че той е съпричастен дори по ВДС, съм записал, че заповедта е незаконна.

Няма да коментирам факта, че бил рецидивист и, че престъплението, за което бил привлечен било тежко. Дори и да не е рецидивист, наказанието започва от 3 години. В неговия случай, по члена, по който е привлечен, е от 5 до 15 години. В самото дело няма документ или свидетелски показания, или някой, който да каже, че А. М. държи буса или разпространява. Това го има само в предположението на представителя на Окръжна прокуратура. Не искам по-лека мярка. Аз искам да бъде пуснат. Може да е престъпник и всякакъв, но в конкретния случай няма никаква доказана съпричастност към въпросното деяние.

Обвиняемият А. М. (за лична защита): Съгласен съм с казаното от адвоката ми.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ.

Обвиняемият М.: Моля за по-лека мярка за неотклонение.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след тайно съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64, ал.7 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв.В.М., защитник на А. Т. М., обвиняем по досъдебно производство № ***/****Г. по описа на отдел „К*“ при ОД на МВР гр. П., срещу протоколно определение № 1863/23.11.2023г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 2446/2023г. по описа на същия съд, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия.

В жалбата се излагат доводи, че не са налице кумулативните основания за определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия М.. Прави се искане за отмяна на определението на първоинстанционния съд и вземане на по-лека мярка за неотклонение спрямо последния.

В съдебно заседание защитникът на обвиняемия поддържа жалбата и изложените в нея съображения.

Обвиняемият М. се присъединява към казаното от неговия защитник и иска да му се наложи по-лека мярка за неотклонение.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив изразява становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изложеното в жалбата и заявеното от страните, намира за установено следното:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок от надлежна страна в процеса. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови определението си, Окръжен съд гр.Пловдив е приел, че в случая са налице основанията, визирани в чл.63 от НПК, за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия М.

Този извод се споделя изцяло от въззивния съд.

Правилно първоинстанционният съд е счел, че от събраните доказателства по делото може да се направи обосновано предположение за съпричастност на обвиняемия към деянието по чл.354а, ал.2, т.4 вр. ал.1, вр. чл.29, ал.1, б.„б“ вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 от НК, с предмет 168,09 гр марихуана

и 100,338 гр МДМБ, за което е привлечен към наказателна отговорност. В подкрепа на този извод са събраните гласни, писмени и веществени доказателства.

На следващо място, касае се за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК, наказуемо с лишаване от свобода от пет до петнадесет години, както и глоба.

Като се вземат предвид обстоятелствата, при които е осъществена вменената деятелност, че се касае за съучастие, нейният предмет, като вид наркотик /два/, количество, въззивният съд също намира, че съществува реална опасност обвиняемият М. да извърши престъпление.

Не може да се пренебрегне и обстоятелството, че е осъждан многократно за деяния по чл.195, ал.1 от НК /три/, чл.345, ал.1 от НК, чл.196, ал.1 от НК, чл.170, ал.2 от НК, за които му е налагано наказание лишаване от свобода. Последното е изтърпяно на 24.03.2022г. Касае се за вменено престъпление, осъществено при условията на опасен рецидив.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че е налице и опасност от укриване с оглед на факта, че виждайки полицейските служители, обвиняемият е избягал и е задържан след това.

Законосъобразен е изводът на контролирания съд, че реалната опасност от извършване на престъпление и укриване се презюмира на основание чл.63, ал.2, т.1, пр.2 от НПК, тъй като от доказателствата по делото не се установява противното.

С оглед фазата, на която се намира разследването, степента на обществена опасност на деянието и дееца, настоящата инстанция намира, че целите визирани в чл.57 от НПК ще се постигнат само с мярка за неотклонение „задържане под стража“. Те не биха се постигнали с по-лека, каквото е становището на защитника на обвиняемия М..

Поради изложеното Пловдивският апелативен съд счита, че определението на Окръжен съд гр.Пловдив е законосъобразно и обосновано и като такова следва да се потвърди, а жалбата, като неоснователна, да се остави без уважение.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 1863/23.11.2023г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 2446/2023г. по описа на същия съд, с което спрямо **А. Т. М.**, ЕГН *****, обвиняем по досъдебно производство № ***/****г. по описа на отдел „К“ при ОД на МВР гр. П., е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в 11:25 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____